

rigtige retning af at mindske uligheden. Dernæst er der ingen tvivl om, at vi vil gøre det modsatte af, hvad regeringen har gjort på folkeskoleområdet. Hvis vi skulle lave en velfærdsreform, ville folkeskolen og uddannelsen være det helt centrale, for det er igennem uddannelse, at vi mindsker ulighed. Derfor ville folkeskolen og indsatsen her være helt central.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:06

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi skal fjerne de voldsomme nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført over for nogle af dem i samfundet, der har allermindst, og at vi skal gøre noget ved den fattigdom, som mange er blevet kastet ud i.

Men uligheden steg jo også under den socialdemokratisk-radikale regering i 1990'erne, for en af de ting, der er med til at øge uligheden i samfundet, er jo satsreguleringen, hvor man hvert år tager noget fra pensionister og kontanthjælpsmodtagere osv., så de ikke får den samme indkomststigning som andre. Og der er en række andre faktorer, der løbende øger uligheden i samfundet, også uden at man skærer på de fattigste, og uden at man giver skattelettelser til de rigeste.

Hvad er det, Socialdemokraterne vil gøre for at mindske uligheden, og vil det være et klart mål for Socialdemokraterne, når vi forhåbentlig snart får et andet flertal, at mindske uligheden, så vi kommer væk fra at have en ulighed som i 1965?

Kl. 13:07

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Morten Bødskov (S):

Det er et meget klart mål for Socialdemokraterne, at uligheden i vores samfund skal mindskes, og udgangspunktet for, at det kan lade sig gøre, er, at vi får en regering, som har det som bevidst mål, som simpelt hen føler for det her velfærdssamfunds sammenhængskraft og ikke bruger sin politiske magt til at fremme beslutninger, som fremmer ulighed. Det er det, den her regering har gjort.

Dernæst vil Socialdemokraterne selvfølgelig via en aktiv uddannelsespolitik, en endnu mere aktiv arbejdsmarkedspolitik og aktive investeringer i det offentlige sikre, at det, velfærdssam-

fundet har vist det kan, nemlig skabe omfordeling, bliver bedre, end det er på nuværende tidspunkt med den her regering. For det er der, det går galt. Når man svigter uddannelsesområdet, og når man svigter offentlige investeringer, viser selv analyser fra Finansministeriet, at det går ud over omfordelingen og dermed mulighederne for, at alle kan få andel i både velstand og fremgang i vores samfund.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste spørger er hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:08

Morten Østergaard (RV):

Man fornemmer, at der fra regeringspartierne side er en vis insisteren på at lægge et røgslør ud over, hvad der er foregået i de seneste par uger i forbindelse med skatteforhandlingerne. Derfor vil jeg bare bede hr. Morten Bødskov bekræfte, at der sådan set var et arbejdsdueligt flertal i Folketinget, som allerede den dag, partierne første gang blev indkaldt til forhandling, tilbød regeringen at indgå i et reelt reformarbejde om en skattereform, der skulle fremme miljøformål, fremme beskæftigelsen, og som naturligvis var fuldt finansieret og socialt retfærdig. Er det ikke korrekt, at der var et sådant flertal, men at man valgte at se bort fra den mulighed, der var for at lave en bred aftale om en skattereform, der kunne iværksættes nu og her, så snart partierne var blevet enige?

Kl. 13:09

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:09

Morten Bødskov (S):

Det er fuldstændig korrekt. Socialdemokraterne gav jo regeringen et tilbud om, at vi, hvis den gerne ville have en ambitiøs skattereform, som kunne være med til at fremtidssikre vores velfærdssamfund, var klar til at tage fat. Vi synes, at vi skulle have haft lidt hjælp fra eksperterne og andre sagkyndige, der er meget vidende om, hvilke udfordringer vi står over for, men vi var klar til en stor og ambitiøs skattereform.

Det kan godt være, at De Radikale ikke følte det sådan på de møder, de var til, men det var ikke lige viljen til den type snak, der lyste over bordet i Finansministeriet, da vi sad der. Det kan man rolig sige. Derfor var vi selvfølgelig også meget skuffede, da det jo viste sig, at det, det handlede om, var, at den interne splid, der var i regeringen, om, hvorvidt man skulle give skattelettelser eller ej, faldt sådan ud, at det skulle